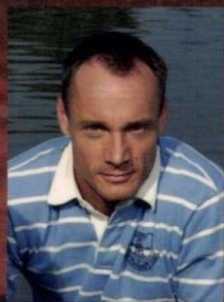

A person is kayaking on a calm body of water during a sunset. The sun is low on the horizon, creating a bright, golden glow that reflects on the water's surface. The sky is filled with soft, warm colors of orange and red. The kayaker is silhouetted against the bright light. In the foreground, the wooden planks of a pier or dock are visible, leading towards the water.

Kozmann György - Kaszala Claudia

KOLÓ ÁRNYÉKÁBAN

A kétszeres olimpiai bajnok, tizenöttszörös
világbajnok, háromszoros Európa-bajnok
Kolonics György legjobb eredményei:

Legjobb helyezései olimpiákon:

- C-1 500 m 1. hely 2000.
- C-2 500 m 1. hely 1996.
- C-2 1000 m 3. hely 2004.
- C-2 1000 m 3. hely 1996.

Legjobb helyezései világbajnokságokon:

- C-2 1000 m 1. hely 2006., 1995.
- C-2 500 m 1. hely 2007., 1998., 1997.,
1995., 1993.
- C-2 200 m 1. hely 1995.
- C-4 1000 m 1. hely 1994., 1993.
- C-4 500 m 1. hely 1998., 1997., 1995.
- C-4 200 m 1. hely 2003., 1995.
- C-1 500 m 2. hely 2002., 2001.
- C-2 1000 m 2. hely 2003.
- C-1 1000 m 3. hely 2001.
- C-2 500 m 3. hely 2006.

Legjobb helyezései Európa-bajnokságokon:

- C-1 500 m 1. hely 2001.
- C-2 500 m 1. hely 2004.
- C-2 1000 m 1. hely 1997.
- C-1 1000 m 2. hely 2001.
- C-2 1000 m 2. hely 2007., 2005.
- C-2 500 m 2. hely 2008., 1997.
- C-4 200 m 2. hely 2002., 2000.
- C-1 500 m 3. hely 1997.
- C-2 500 m 3. hely 2007.

Kozmann György - Kaszala Claudia

KOLÓ ÁRNYÉKÁBAN

Regény

© Kozmann György - Kaszala Claudia

© Pallas Antikvárium Kft., 2008.

Minden jogot fenntartva, beleértve a sokszorosítás, a nyilvános előadás,
a rádió- és televízióadás, valamint a fordítás jogát,
az egyes fejezeteket illetően is.

Kiadó: Pallas Antikvárium Kft.,
3200 Gyöngyös, Kossuth L. út 42. (06-37/311-028)
Felelős kiadó a Kft. vezetője.

Borító: Garay Nagy Norbert Art Lavina
Tipográfia: Miroe Design, 2008
A könyv Caxton betűvel, 15 ív terjedelem.
Készült a debreceni DELA Kft. nyomdájában.
Tel.: 52/533-183

ISBN 978-963-7524-94-3

AJÁNLO

Nem először van itt nálam, a dolgozó szobámban. És egyre gyakrabban meglátogat.

Ahogy az ember halad előre a korban, összeérnek benne az emlékek. Jó és rossz kedvében egyaránt megtalálja szeretteit. Különös mélység tárul fel az érzelmekben, egyszerűsödnek az arcvonások. A szavak nélküli párbeszéd örökre elkísér.

Most, hogy Kozmann Gyuri és Kaszala Claudia megkért, írjak bevezetőt emlékező könyvük számára, döbbenek rá, hogy milyen közel is van a „távol”.

Kolonics György a paradoxonok embere /volt/. Ahogy itt ül velem szemben, egyszerre puha és kemény. Az arcán a bordák mélyek, mégis lágyak. Határozottan elege van abból, hogy megint Vele foglalkozunk, mégis örül neki. Bár ódzkodik tőle, tudja, hogy barátainak kötelessége is példáját tovább éltetni. Nem akar legendává lenni, annál sokkal szerényebb. Tudja, hogy a hétköznapokban sokaknak kell megkísérelni követni őt azért, hogy az általa alkotott emberi-, sportolói minta általánossá váljon, miközben természetes, hogy egyedi és követetetlen sportember /volt/. Tudatossága, önismerete, fegyelme, szorgalma, technikája, sikerei csúcán is őrzött egyszerűsége, elmélyedő, mégis nyílt közösségi magatartása egyenként el-sajátítható – és biztos sokakban születésük óta meglévő értékek –, de így együtt ő a Kolonics György.

A kajak-kenu sajátos művészet. A műszaki technika legújabb vívmányainak hajóvá formált eredménye adja a keretet. Tehetség, céltudatos jellem, rettenetesen sok munka, erő, egyéni stílus, technika, az edzővel /a tanárral/ kialakított tökéletes összhang, a társakhoz viszonyított kompromisszum képessége és kézsége a kiindulási alap. Rendelkezni kell versenyzői erényekkel, pszichikai és fizikai stabilitással, és mindezt egy-két évtized gyakorlás után néhány percbe sűrítve akkor és ott kell tudni csúcsra járátva bizonyítani, amikor néhány millió néző nemzeti büszkeségből azt elvárja. Lehet negyven fok meleg vagy szélvihar, tizedmásodpercek döntik el, hogy győzol vagy esetleg már el is felejtettek...

A legutóbbi olimpia megtanított minket arra, hogy sokféle győzelem van. Kozmann Gyuri és párja, Kiss Tamás most úgy szerzett aranyérmet, hogy a fenti erényeken túl spirituális képességeket is bizonyított. A tisztelet, a hit, a szeretet, a megbecsülés, az alázat erejével hajójukba hívták Kolonics György ihletét is, és bár a reális mezőben „csak” harmadikak lettek, senkinek nincs kétsége afelől, hogy ez hármuk közös győzelme volt. Így is fogunk emlékezni rá.

A dolgozószobámban nem oly régen még Kolóval arról beszélünk, hogy a páros evezés milyen sokat ad neki. Az egyéni felkészülési időszakokban is sokszor beszélgetett – önmagában – párjával, Kozmann Gyurival, mint ahogy páros edzések után megesett, hogy magányosan dolgozta fel a történeteket. Az a tragédia, amely bekövetkezett, és az, ahogyan Kozmann Gyurinak azt meg kellett élnie szörnyű nyersességében, őket „örökös” párrá egybeolvasztotta.

Ezért is különösen izgalmas ez a könyv. Olyan történeteken keresztül ismerjük meg a „kenus óriás” életének részleteit,

amelyekben már Kozmann Gyuri nem tud elvonatkoztatni ket-tejük eltérő egységétől. Claudia, az író társ, jól ismerte Kolonics Györgyöt, ezért amikor fogalmaz, maga is hatása alá kerül. A könyv sokszereplős. A megidézett társak, versenytársak, edzők, sokszor maguk is „óriások”. A tágabb sport- és a családi kör-nyezet diszkréten meghúzódik a háttérben, ami nagyon helyén való.

Kérem, tessék elkezdni olvasni sürgősen. Izgalmas betekintés egy eddig nem ismert világba, olyan emlékezés, amely frissességével magával ragadja az olvasót.

Köszönet érte.

Ugye örülsz neki, Gyuri!

Budapest, 2008. november 20.

Baráth Etele

ELŐSZÓ

Az idő.

Mindig az idővel vívom a legnagyobb csatáimat a hétköznapokban. Sosem épp elég. Vagy túl sok, vagy nagyon kevés. Egy időszak túl hosszú volt valamire, de egy másik nagyon kevés. Valamivel nem akarok többet foglalkozni, és egy másikra most már sokkal több időt fordítanék.

Dönteni, mérlegelni, elhatározni, megvalósítani és máris valahol, valakivel, valakik körül, valahogy élsz. Egyszerű, mégis nekem lehet sok, Neked lehet kevés.

Döntő előtt felevezni. Hat perc nekem sok, Neked lehet kevés. ...még egy év az Olimpiáig. 365 nap Neked sok, nekem lehet kevés.

Minden nap három órát térdelni, sok vagy kevés?

36 év, sok vagy kevés? Még ha csodás is volt – szerintem kevés.

Néhány hónap telt csak el, hogy bármit megértsek tisztán, ahhoz kevés... Mégis mennem kell, mondanom kell, mesélnem kell, és írnom kell. Még félek leülni, és felfogni, hogy mi történt. Félek pihenni, mindent úgy csinálni, mint régen. Az idő, amely eltelt, kevés.

Amikor készítünk egy fényképet, amin mi magunk is rajta vagyunk, azért, hogy később is láthassuk – kicsit önző. Csak ennyire voltak önös érdekek egy régi álmomban, hogy könyvet írok egy csapatról, a mi csapatunkról. Amit, akár egy fényképet, csak elő lehet venni.

Az a sok siker, boldogság, kudarc és szomorúság. Versenyek, edzőtáborok, poénok, történetek. Nem akartam veszni hagyni őket, a feledés homályában.

Majd megint az idő hiánya: mikor csinálhatnám meg?? ...és miért írnám most, hiszen jövőre ismét lesz, amit beletehetnék.

Most, hogy Koló itt hagyott minket, elkészült az utolsó fejezet, egy korszak zárult le. Nem akarok többet írni ebbe a „könyvbe”.

Engedd meg Koló, hogy így búcsúzzunk Tőled, közös könyvünkkel, közös fejezeteinkkel és közös pillanatainkkal.

Az idővel nem tudok harcolni.

Édesanyámtól sokszor hallom, nekem kevés a 24 óra.

Egyszer ezért döntenem kellett, valamikor ráléptem erre az útra, amelyről szinte kiszorítottalak Benneteket, akik a legtöbbet jelentitek számomra: Családom, Barátaim.

Nagy szeretettel ajánlom Nektek ezt a könyvet. Ha elolvassátok, nagyobb betekintést nyerhettek abba a világba, amely miatt olyan sokszor hallottátok tőlem azt, hogy nem érek rá. Talán könnyebben megbocsátjátok nekem ezt a döntést.

Claudiától kértem írói segítséget, mert tudtam, nagyon jó viszonyban voltak, és az elmúlt évtizedben sok mindent megtapasztalt Vele, Velünk kapcsolatban. Az idő most is kevés volt. Mi mégis jól egymásra találtunk, félszavakból is megértettük egymást, és munkánk oly simán ment, ahogy a mi páros hajónk futott annak idején.

A pekingi olimpián született egy új szám. Egy olyan, amely eddig nem volt a kajak-kenu versenyeken: C-3, a kenu hármas.

Ezen felbuzdulva bízom abban, hogy a regény olvasása közben minél többen kedvet kapnak, hogy képzeletben beszálljanak Edvin és Gyökszi párosába, evezzenek egyet Hütivel, vagy éppen velünk edzőtáborozzanak Dél-Afrikában. Higgyék el, érdemes!

Kozmann György

Kedves Olvasók!

Már jó pár hónap eltelt, de még mindig nehéz az írás.

Kozmann Gyuri, mikor felkért, hogy szerzőtársa legyek, és úgy gondolta, hogy velem osztja meg élményeit, történetét, bánatát, kiválasztottnak éreztem magam, de talán nemcsak ő akarta így, hiszen a sors vagy valaki más úgy irányította, hogy az utolsó újságcikket és rádióinterjút is én készíthettem a kenukirállyal.

Egykori válogatott sportolóként és újságíróként könnyen egy hullámhosszra tudtam Vele kerülni, de Vele mindenki. Több mint egy évtizede volt interjúalanyom, mindig kedves, készséges és alázatos, pedig eredményei alapján lehetett volna ez másképp is.

Elmenetele elmondhatatlanul megrázott, az előtte való napon még beszélünk, pont azzal a bizonyos újságcikkel kapcsolatban. Én akkor említettem neki, milyen sok gyermek példaképe, ő szerényen visszakérdezett: komolyan így gondolod.

Komolyan így gondoltam, munkássága, kitartása, becsületessége, eredményei alapkö a sport szentélyében, jelleme, karaktere meghatározó és példamutató mindenki számára.

Társában, Kozmann Györgyben, egy hasonló embert látok megtestesülni, nem véletlenül voltak barátok, nemcsak társak.

Az elmúl időszak hosszú beszélgetésekkel és írással telt, még közelebbről megismertem a csapattársakat, barátokat és sok mindenkit. Emberi tulajdonságaik méltók és hűek e nemes szellemiséghez, nekik is köszönettel tartozom, hogy megtiszteltek azzal: elmondták élményeiket és emlékeiket. Sokat sírtunk együtt, de sokat is nevettünk.

A regény felidézi Koló kitartó, kemény, szívós munkáját, párosuk egységét, bemutatja jellemüket, karakterüket, valamikor

egymáson keresztül, rengeteg humorral és bánattal. Betekintést enged ebbe a misztikus világba, a csapat életébe, ebbe a nagyon férfias, kőkemény sportba. Győzelmek, vereségek, sikerek, kudarcok sorakoznak egymás után, poénok, sztorik és vidámság, a legnagyobb mélységektől egészen az olimpiai döntőig, izgalmas párbeszédekkel, sportnyelven.

Számos titokra is fény derül, így az olvasók számára egy olyan ajtó nyílik meg, mely eddig csak a beavatottak kiváltsága volt.

Kaszala Claudia